

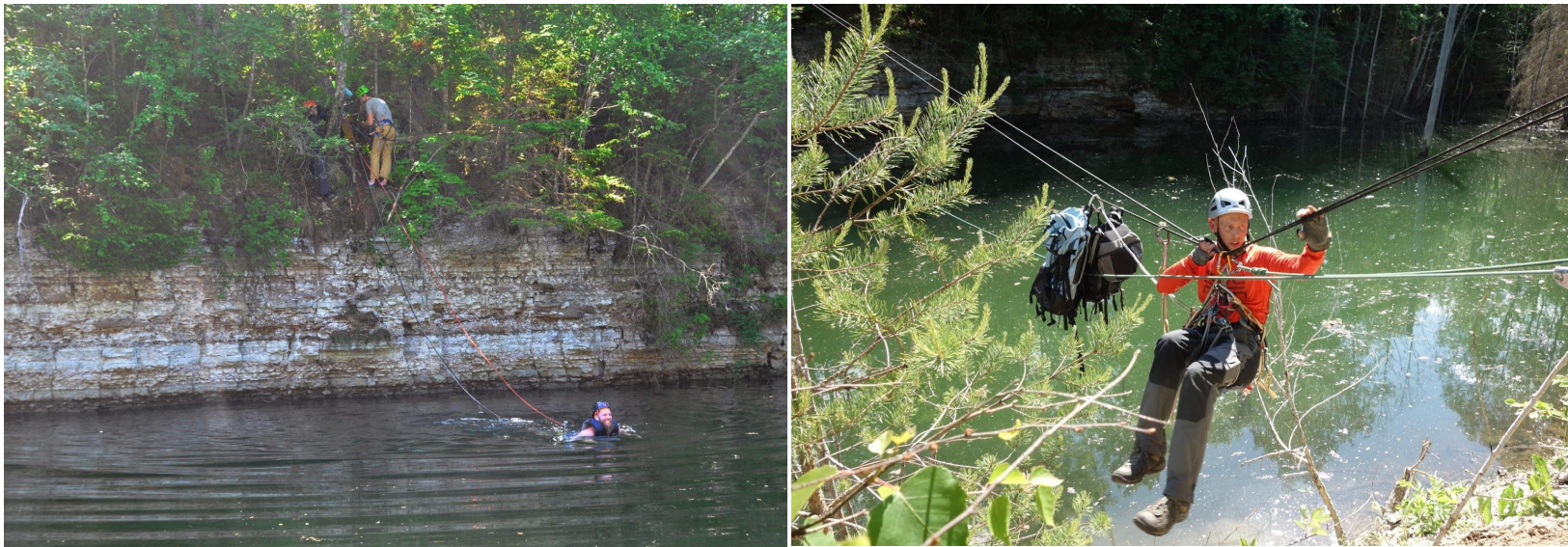
2018 EMV korraldusmeeskonna kokkuvõte

2-3 juunil sai ära tehtud järjekordsed Eesti meistrivõistlused mägironimises. Asukohaks sarnaselt viimastele aastatele Kohtla Nõmme kaevandusmuuseumi territoorium. Kuna eelmisel aastal Cruxi meeskonna poolt välja mõeldud formaat oli lihtsalt nii hea, siis seda väga palju muutma ei hakanud. Kahepäevase võistluse esimene päev koosnes seega jälle katkematust ülesannete jadast, mis terve tiimi ja hommikul kaasa võetud varustusega järjest läbida tuli.

Start anti kaevandusmuuseumi katuselt, kust siis võistkond oma varustusega alla laskus. Pealtnäha lihtne ülesanne, aga kui stopper käib, siis lähevad ka lihtsad asjad vussi. Üks üsnagi kogunud meeskond näiteks paigutas esimese hooga köie, mis poole seina peal ära lõppes.

Edasi kulges tee metsa, kus orienteerumiskaardi järgi punkte läbides ühel hetkel jõuti kohani, kus paar kohtunikku aega parajaks tegid. Võistkonnale nad rahu ei andnud - üks liige loositi "kannatanuks", keda teised üle jõe aitavad. Et oleks nagu päris, oli ületuskoht valitud sel korral üsna lai ja järskude kallastega. Esimene liige laskus siis kaldast alla ja ujus kõis sabas üle jõe. Teised julgestasid (loe hoidsid vaest ujujat kõiega kohapeal kinni). Üks meeskond kaotas jupi aega sellega, et pillas kaevandusmuuseumi kraavi julgestusvahendi ja sukeldus seda otsima. Aga kes oleks osanud arvata, et vesi on nii sogane...

Jõeületuse lõpus sai lahendada veel mõned teoreetilised ülesanded. Iga vale vastus tähendas metsast ühe lisa orienteerumispunkti läbimist. Kuna kohtunikel oli soov, et need suure vaevaga pandud lisapunktid seal metsas ilma asjata ei seisaks, siis olid ka küsimused sellised ebamugavad ja puhtalt ei pääsenud keegi.

Peale mõningast orienteerumist seisis jälle ühes punktis kohtunik, kes soovis näha meeskonna oskusi kannatanu transportimisel mäe otsa ja alla. Kannatanul oli mingi tõbi, mis oli teda muutnud suure autokummi sarnaseks. Kui on vaja raskeid asju vedada järsul nõlval, siis seda ei saa vaikides teha. Eriti valjuhäälselt kaasvõistlejatega kõnelemise auhind läks Alpinest meeskonnale. Selgus aga, et optimaalne on hoopiski ilma suurema kärata tegutseda ja parim aeg selles ülesandes läks Harrastajate meeskonnale.

Kohtunik kasutas siis veel võimalust väsinud inimeste sõlmetegemise oskuste hindamiseks. 1 minutiga pidi iga liige valmistama ette antud sõlme – näiteks ühe käega köis vöösse või seasõrg karabiini. Kui tehtud ei saanud, siis muutus järgmiseks etapiks üks liige jälle “kannatanuks” ja teised said teda vedada. FirniCrux ka sellesse lõksu lõpuks langes.

Lõpuks ootas ees ülesanne, mille nimeks võiks olla ilmselt Suur Luukase Kõietöö. Osadel sai see tehtud siiski hommikul, pooltel meeskondadel aga kõige lõpus. Kogu meeskond liikus diagonaalset tugikõit mööda üles, siis speleo kõit mööda veel kõrgemale ja lõpuks siis alla piirangualasse. Esimene sai kohtuniku kõit mööda, teised pidid endale ise kõied paigaldama. Kui on ikkagi 4 inimest korraga trassil, tuleb üksteist julgestada ja manageerida mitmeid kõisi korraga, siis saab alati näha korralike kõiepusasid. Iga pisiasi loeb ja võib kogu ülesande soorituse n.ö kinni kiiluda. Lõppu selles ülesandes keegi 2 tunnise kontrollajaga ei jõudnud. Harrastajate tiim oli suure üllatusena selle aga üsna lähedal.

Teine päev algas eelnevalt palju vaidlusi põhjustanud seongu päästeülesannetega. ÜI1 ehk vastukaaluga päästetöö kaevandusmuuseumi seinal ja ÜL2 ehk sügaviku kohal rippuja päästmine rope solo meetodiga suurel metallkonstruktsioonil.

Mõlemas ülesandes suutis teisi selgelt edestada võistkond FirniCrux. Teised võistkonnad olid ühtlaselt head, sest ülejäänud tiimide aegade erinevused esimeses ülesandes olid vaid mõned minutid ja teises ülesandes lausa alla minuti.

Edasi võeti mõõtu vertikaalsel tugiköiel tõusmises. Lisaraskusega või siis üle sõlme. Uuendusena oli meeskonnal võimalik individuaalülesannetes tiimi liikmete rolle ise määrata. Seda siis vältimaks olukorda, kus õbluke tütarlaps peab lisaraskusega šumaaritamises võistlema mõne koguka mägiatleedi vastu. Raskusega tõusus napsas esikoha endale Joosu (Alpinest), suurim üle sõlme tõusu talent oli Juhani (FirniCruX).

Lõpuks jõudis aeg sinnamaani, kus parimad kaljuronimis spetsialistid proovisid oma võimeid kaevandusmuuseumi seinaga. Igast tiimist üks ronija nurga marsruudil ja üks kõrval oleval siledal seinal, kus oli väga raske või kohati isegi võimatu ronida. Selleks hetkeks oli punktis tabelis FirnKruux ja Harrastajate vahe 1 punkt ehk siis Harrastajad oleks viiki jäämiseks pidanud FirnKruuxi kaljuronimises võitma. Matt kasutas siledal seinal tupikusse jõudes küll hüppe tehnikat ja sai sellega teistest veidi kõrgemale, aga sellest ei piisanud. FirnKruux koosnes ju eesti parimatest kaljuronijatest ja ronis ainsana nurga raja päris lõpuni. Kokkuvõttes aga läks nii, et hoopis Kessu ja Holms Alpinestist võitsid selle ala 5.5cm edumaaga FirnKruuxi ees.

Loodetavasti aitas võistlus kõigil alpinismi ja kõietöö oskusi arendada ja ennast keerulistes situatsioonides proovile panna. Tänu kõigile osalejatele, publikule ja kõigile, kes ürituse korraldamisele kaasa aitasid.

Rohkem pilte võistlusest:

Merle:

<https://photos.google.com/share/AF1QipPER063tpGntUv03IKh28bpjxiqlh9zDCnQSSn3yY4MaDACAhaDzedUpN0XaY-GuQ?key=OHB5cmZvV1RNdkgtV0FtRk5Jd3NJRzhPcGdFb0NR>

Dagmar:

<https://www.dropbox.com/sh/nvtf3n3257l9m2q/AADuENYQq3THa0Die3Lerwb0a?dl=0>

Lauri:

https://photos.google.com/share/AF1QipNWFFJqGY7MpGVzF29ynmlf7W55bdGhnLm5GRLRxbkz2Gucaf_TxTygSDNrmXG9lQ?key=MjJfSW1iZHRoUXZEOVZ3MlhmNXozRmd0aUxMdnV3

Hendrik:

https://photos.google.com/share/AF1QipOpxhgWiaG--moJxEmPxTDltJVVbKtDid-4Qhl6gA_M78XZd_Mr1JA_hOWsGV-q8Q?key=Z0xuS01UVWxoajhHLUNLV01XelkzQzhtRzZwSVpn

Mõned Karakorami ekspeditsiooni liikmed peale võistlust/treeninglaagrit:

